

رسول خدا(ص) از زبان امام حسین(ع)

17 ربیع الاول عام الفیل در تاریخ به روایتی سالروز ولادت حضرت محمد(ص) آخرین فرستاده خداوند و خاتم انبیاء الهی برای هدایت بشریت به سوی سعادت در روی زمین است.

17 ربیع الاول عام الفیل در تاریخ به روایتی سالروز ولادت حضرت محمد(ص) آخرین فرستاده خداوند و خاتم انبیاء الهی برای هدایت بشریت به سوی سعادت در روی زمین است.

به گزارش ایسنا زندگی حضرت محمد (ص) از صدر اسلام مورد توجه و اهتمام مسلمانان قرار داشته است اما در میان این روایت‌ها از زندگی پربار رسول خدا خطبه‌ای از امام حسین(ع) امام سوم شیعیان و نوه پیامبر اکرم(ص) وارد شده که تعبیر بسیار زیبایی درباره شخصیت رسول خدا دارند.

آن حضرت در توصیف شخصیت رسول خدا و ویژگی‌های اخلاقی و شخصیتی جد بزرگوارشان چنین می‌فرمایند:

171« از دایی خود، هند بن ابی هاله تمیمی - که توصیف گر بود - درباره آراستگی‌های پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله پرسش کردم و گفتم: سخن گفتن او را برای من توصیف کن. او گفت: پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله ، پیوسته غمگین بود و همراه در اندیشه، آسودگی نداشت و بدون نیاز، سخن نمی‌گفت.

سکوتش طولانی بود، از آغاز تا پایان سخن، دهانش را کاملاً باز نمی‌کرد و سخنانی فراگیر می‌فرمود، کلامش، فصل بود که در آن نه فزونی دیده می‌شد و نه کاستی.

نرم‌خو بود و از خشکی و جسارت برکنار، نعمت را هر چند ناچیز، بزرگ می‌داشت و چیزی از آن را نمی‌نکوهید، تغییر ذائقه دهندگان را نه می‌نکوهید و نه می‌ستود، دنیا و آن چه در آن است، او را به چشم نمی‌آورد. چون چیزی مانع حق می‌گشت، هیچ چیز یارای خشم او را نداشت تا آن که حق را یاری کند. او برای خود خشمگین نمی‌شد و برای خود چیرگی نمی‌خواست، هرگاه اشاره می‌کرد.

با تمام کفش اشاره می‌کرد و هرگاه شگفت زده می‌شد، دست خود را می‌گرداند و هرگاه سخن می‌گفت، دست خود را به یکدیگر می‌پیوست و شست دست چپش را به گودی کف دست راستش می‌زد و هرگاه خشمگین می‌شد، رویش را بر می‌گرداند و چهره‌اش را بر می‌تافت و هرگاه شاد می‌شد دیدگان خود را می‌هلید، بیشتر خنده او لب‌خند بود و هرگاه لب‌خند می‌زد دندانهایش چونان دانه‌های تگرگ خودنمایی می‌کرد». (1)

منبع:

1- سایت کتابخانه احادیث شیعه